

RESSONÀNCIA MAGNÈTICA I TDAH

A l'Hospital de la Vall d'Hebron s'ha desenvolupat una recerca que permet fer un diagnòstic diferencial entre les persones amb TDAH i les que no ho tenen.

En els nens i adults que pateixen aquest trastorn es constata immaduresa, retard maduratiu d'algunes àrees cerebrals.

Un important avanç de la medicina.

Per fi es pot determinar la presència o no d'aquest trastorn a través d'un diagnòstic objectiu.

La ressonància magnètica permet identificar que hi ha un retard maduratiu en algunes àrees del cervell.

Aquesta troballa ens posa en relleu l'important que és per al nen aconseguir una bona base del desenvolupament neurofuncional.

No podem oblidar que en la mesura que el nen rep els estímuls (des que és bebè, fins i tot ja en el ventre de la seva mare) es van establint noves connexions neuronals, s'activen les diferents àrees cerebrals, es generen els neurotransmisors... L'ideal és que aquest procés es faci amb harmonia, amb equilibri, dins d'un camí jeràrquic, seguint l'experiència mil·lenària recollida per l'espècie humana (informació genètica), milers d'anys per construir un sistema nerviós meravellós.

Els estímuls han de ser adequats al moment evolutiu de la maduresa del nen. L'excés de precocitat en l'arribada dels estímuls, si aquests són massa intensos, si es presenten massa activacions alhora... es pot iniciar el desordre estructural i funcional .

La neuroplasticitat és la gran aliada del desenvolupament, però en tot moment cal seguir les lleis de l'harmonia. Si actuem de forma equivocada, s'estableixen uns patrons erronis i el sistema nerviós no madura com cal.

Quan observem que un nen presenta excessiva inquietud, no centra la seva atenció, sembla que no sent, ho toca tot, es mou molt durant la nit, no sap jugar sol... no cal esperar a veure com evoluciona, cal actuar!!! Quan abans millor!!! El tractament precoç és una gran eina que no podem ignorar.

Com més petit sigui el nen, més efectiva serà l'actuació terapèutica i podrem reconduir el procés maduratiu del seu sistema nerviós.

La prevenció és molt important per evitar que s'instaurin retards maduratius.

La relació afectiva és fonamental, la relació amorosa amb el seu entorn és bàsica.

Un bon ritme de son, amb descans reparador.

Cal ajudar-li a estructurar una bona base psicomotriu. Completar totes les etapes del desenvolupament, sense presses i amb plenitud. I de forma especial, potenciar la capacitat d'atenció des de les primeres etapes, l'atenció activa, potenciant l'escolta, externa i interna. Desenvolupant les diferents modalitats de joc i per descomptat, evitant les pantalles. L'atenció es pot i s'ha d'entrenar des de les primeres etapes del desenvolupament. Si es fa de ordenadament, el sistema nerviós madurarà en totes les àrees de forma harmònica.
Solament així s'aconsegueix un bon procés maduratiu.

